

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Slovenci in desnica.

Ali smo se varali, ko smo računali na podporo in vzajemnost desnici pripadajočih strank, ko smo pričakovali, da bodo naši zavezniki podpirali naše, itak jako skromne zahteve in jih smatrali za svoje, kakor mi njihove zahteve smatramo za svoje, iz kratka, ko smo se zanašali, da naše zahteve postanejo zahteve cele desnice?

Nečemo se prenašati in nečemo še odgovarjati na to vprašanje, katero se nam vsiljuje vsled vesti, ki jo z vidnim zadovoljstvom raznašajo nemški listi.

Ti listi poročajo, da slovenski in hrvaški poslanci ne morejo doseči, da bi se druge stranke zavezale za njihove težnje, da odklanjajo klubi večine intervencijo pri vladi, sklicujejo se na to, da slovenske in hrvaške zahteve niso niti kulturne, ampak se nanašajo večinoma na personalije.

Ne vemo, v koliko so te vesti resnične. Zahteve slovenskih poslancev so volilec s sedmimi pečati zapečateni knjiga in o razmerju mej slovenskimi poslanci in mej drugimi strankami ter mej vlado že celo ničesar avtentičnega ne vemo, toda ker imenovana vest še doslej ni demantirana, se ni čuditi, da nas je presenetila in vznemirila, in da težko čakamo pojasnil.

Ako v personalijah zveza desničarskih strank neče podpirati slovenskih zahtev, potem je po naši sodbi solidarnosti desnice izpodmaknjen jeden glavnih stebrov, zakaj prav personalije so za nas vprašanje največje važnosti in je od njih toliko odvisno, da nas morajo obiti najresnejši dvomi o vrednosti parlamentarnih alijanc, katera se ne nanašajo tudi na personalije.

Slovenci jedimo pod jarmom tuje, nemške ali italijanske birokracije. Kamor pogledamo, vidimo na vseh važnejših mestih nasprotnike naših narodnih prizadevanj, odločne in drzne odporne narodne ravnopravnosti, zunaj Kranjske pa so razmero take, da sme proti Slovencem tudi najneznatnejši uradnik zlorabljati svojo uradno oblast in sme lo kršiti zakone in naredbe, ne da bi ga zadela kazen. Dočim se Nemci na Češkem z ljuto brezobzirnostjo protivijo nastavljanju čeških uradnikov v nemških krajih ter zahtevajo, da morajo biti vsi uradniki v nem-

ških krajih nemške narodnosti in nemškega mišljenja, dočim se z merodajne strani priznava opravičenost te zahteve in se ji ustreza, etablirale so različne vlade v naših slovanskih pokrajinah pravo pravcato „Fremdherrschaft“, ter ponemčili ali poitalijančili malone vse uradništvo zlasti zunaj Kranjske.

Slovenski narod je potisnjen pod podplate nemške in italijanske birokracije, kateri ga tiščé k tlom, ta birokracija je prva in poglavitna ovira, da se ne moremo ganiti, da ne napredujemo tako, kakor bi mogli v normalnih razmerah, da so veljavni zakoni za nas največ samo na papirju, ter da smo v vseh narodnih in kulturnih ozirih najbolj prikrajšani živeli v celi Cislitvanski.

Šele nekaj dni je tega, kar je ljubljanski župan o jako slovesni priliki izrekel besede, katere so mu narekovala dejstva, besede, ki so našle glasen odmev in pojasnile, kje tiči vzrok, da celo v naši kranjski deželi ne pridemo naprej. Ljubljanski župan je v slavnostni seji občinskega sveta opozarjajoč na cesarjeve namene in tem namenom nasprotujoče delovanje birokracije, dejal mej drugim, da v vsi visoki birokraciji ne nahajamo prijatelja, in da si je lahko misliti, kakošna morajo potem takem biti poročila, ki o naših težnjah in opravičenih naših zahtevah prihajajo na Dunaj — in naše politične, kulturne in gospodarske razmere svedočijo, da so te ostre besede utemeljene.

Z ozirom na vse to je pač naravno, da moramo v prvi vrsti gledati na očiščenje birokracije od sovražnih nam življenj in radi tega spadajo personalija mej tista vprašanja, katera so za nas najvažnejša. Dokler bode vsa birokracija navdana tistega duha kakor sedaj, dokler bo ta birokracija z vsemi dopustnimi in nedopustnimi sredstvi samo na to delala, da nas politično, kulturno in gospodarsko oškoduje in oslabi, dotlej je zaman vsako upanje na boljšo prihodnost.

Ako naši zavezniki ne poznajo naših razmer in ne uvidevajo, kako velikega pomena je za naš razvoj pravična rešitev uradniškega vprašanja, ako nas vzlic dobljenim pojasnilom prav v tej stvari nečejo podpirati — česar pa skoro ni verjeti — ki je nekak predpogoj razvoju naše narodne individualnosti, potem ne bo težko — slovo od njih.

V Ljubljani, 20. decembra.

Državni zbor. Danes ima državni zbor svojo zadnjo sejo pred božičnimi počitnicami. Radi deželnih zborov, ki imajo svoja zasedanja 28. decembra in naslednje dni, še ni gotovo, kdaj se drž. zbor zopet snide. Bržčas pa mej 12. in 17. januarjem. — Čehi niso dosegli, da bi se njihov deželni zbor sklical s posebnim reskriptom, kar se splošno komentira. Ali bode to na postopanje Čehov kaj vplivalo, še ni gotovo. — Nemški časopisi trdijo, da so nastale mej desničarji difference. Poljaki so baje proti nekaterim zahtevam Čehov in Jugoslovancev. Kakšne pa so te zahteve, ne vemo. — Težnja nekaterih opozicijskih voditeljev, da se dožene ožja zveza mej opozicijskimi strankami, ter da se v to svrhu izvoli v prvi vrsti nekak načelniški izvrševalni odsek, se še ni realizovala. Vsa zadeva se je odložila radi počitnic.

Kriza na Ogerskem. Proti lex Tisza so izdale proteste narodna stranka, ljudska stranka in neodvisna stranka. V Budimpešti pa se je vršil velik shod, na katerem se je sprejela resolucija proti vladi in proti Tiszevemu predlogu. V resoluciji se povdarja mej drugim tudi sledeče: 30 let je liberalna stranka več milijonov državljancev izključevala od volilne pravice ter zabranjevala, da bi se prenosovala Ogerska istinito v političen narod, vodila je volitve s pomočjo oficijalnega pritiska, denarja in alkohola, zatrla je svobodo agitacije, kršila svobodo tiska, omejila prava društev in skupščin, sedaj pa hoče celo brez zakonov pobirati davke in klicati rekrute. Shod protestira proti zaroti, ki hoče umoriti ustavo, ter pozivlja poslance in državljane, da osvobodijo z vsem zakonitim orožjem Ogersko sedanjega sistema, da se preosnuje parlament v pravo narodno hišo ter zahteva splošno tajno volilno pravico. Razen takih protestov se dogajajo tudi demonstracije. A vlada in liberalna stranka dobivata tudi zaupnice in priznalne resolucije. — Splošni položaj je tak, da se Banffy ne bo mogel vzdržati, četudi razpiše nove volitve za drž. zbor; zatezanje krize more donesti le še novo krizo, ki pokoplje poleg vlade še liberalno stranko.

Nemški poslanik grof Eulenburg je prinesel predčerašnjim našemu cesarju lastnoročno

LISTEK.

Simona.

Spisal Pavel Bourget.
(Dalje.)

In od tistega časa ravnal ni nikdar drugače ž njo. To je njeno otroško življenje v vseh tisočeri posameznostih tako občutno, da, popolnoma izpremenilo, kar je bilo tem hujše, ker se je čutila povsem nedolžno. Ko je njena mati še živela, tedaj je bila vajena, da je takoj, ko se je zbudila, posetila njo, potem pa še očeta, in oba sta jo ljubkovala in poljubljala. Sedaj pa so ti poseti mahoma prenehali, onemele so šaljive besede, in izginil je smehljaj, katerega je privabila njena beseda na očetove ustni. Nikdar več se ne ozre na njo!

Tudi si ne upa njegovih pogledov več iskati, odkar je čitala v njih ono ledenost, katera jo je pretresala v dno duše. Ne upa se mu več poljubljati roke, kajti ko je nekoč to storila, odtegnil ji je papa s silo roko, ono roko, katera je včasih tako rada gladila nje kodre ter božala njeno lice. Zastraseni otrok je podvojil svojo marljivost, da ne

bi zaslužila kake odgojiteljske graje, toda Simonine pridnosti ni hotel nihče pohvaliti; zdelo se ji je, da so — kakor papa — tudi drugi v njeni okolici krivični napram nji, začeni pri bratih, ki so osorni, do gospodične, katera je zdražljivejša, nego je bila poprej ...

Komu naj bi potožila svoje gorje? Babica v Versaillesu je tako slabotna in gluh; tudi jo malokdaj vidi. Ali naj bi svojo žalost zaupala očetu samemu? Kako, ko se čuti na pol mrtvo od strahu, katerega nikakor ne more premagati!

Nekoč je imela prijatelja, gospoda d' Aydieja, svojega botra, toda ta jih sedaj nikdar več ne obišče. Srečala ga je nekočkrat v Thamps Elysées, toda boter se je zadovoljil s tem, da je pozdravil gospodično, ne da bi jo ogovoril. Zapazila pa je, da je dolgo gledal za njo, za Simono.

Zakaj jo je ostavil tudi boter, kateri ji je bil še vdan v stari ljubezni, kar je čitala v njegovih očeh?

Simona je trpela nocoj vse bolečine otroka, ki biva v tujini, ki se čuti zapuščenega, sovraženega. Poslušala je, kako brije burja čez streho hotela, kako hrešči, se oddaljuje ter iznova buči v

bližini. Slišala je vdarjati deževne kaplje na zaprte oboknice, in tesnega srca si je stavila vprašanje: je-li v hiši tudi res vse spi?

Sestavila si je bila velik načrt ...

V tej noči pride Jezušček, da napolni v učilnici nastavljene čevljičke z igračami in slaščicami; in njemu je hotela potožiti svoje gorje. Morda pride od te strani pomoč. Jezušček pride iz nebes, kjer je tudi njena mati. In sklenila je, pisati ji; vtaknila bode pismo v svoje čevlje, Jezušček ga bode ondi našel ter ga gotovo izročil materi ...

V treh do štirih dneh se ji je posrečilo, da je napisala pismo za mater. Vtaknila ga je v zavitek ter s tresočo roko napisala sledeči naslov:

„Moji mamici v nebesih ...“ Toda imela ni poguma, da bi bila vtaknila pismo pred očmi bratov in gospodične v čevlje ...

Sedaj pa spe vsi.

Smrtno tiho je v sobi na desni strani, kjer bivata brata in tudi na levi, kjer stanuje gospodična.

Tiho in previdno se je dvignila Simona s svoje postelje. Pismo je skrila v spodnje predalo svoje omare. V temi tipeje ga je sedaj iskala ...

pismo nemškega cesarja. Nekateri časopisi so trdili, da je to pismo v zvezi z govorom grofa Thuna in državnega tajnika Bülowa radi izгона Avstrijcev iz Prusije. Oficijski listi to zanikajo, češ, takih zadev se tem načinom nikdar ne rešuje. Sploh pa je vsa afera končana tako, da sta zadovoljni obe vladi. Alijanca mej našo in nemško državo ni prav nič omajana ali celo porušena, ampak obstoja valed korektnega postopanja obeh strani prej ko slej. Zajedno pa konstatirajo listi, da ni resnica, da bi bil Thunov govor v protislovju z načeli zunanjega ministra Goluchowskega. Thun je prekoristen minister, da bi storil kaj brez dogovora s kolegi, zato je smatrati Thunov govor za enunciacijo celega avstrijskega ministerstva.

Dogodki v Španiji. Ministeraki predsednik, stari Sagasta, ki je vodil državne posle v najtežavnejših razmerah, mej vojno z Združenimi državami, je — kakor se je pričakovalo — takoj po zaključku mirovnih pogajanj v Parizu odstopil. Kraljica regentinja je ponudila predsedstvo novega ministerstva senatnemu predsedniku Monteru Riosu, ki je bil načelnik mirovne španske deputacije. Ali Montero Rios ponudbo sprejme, do tega trenutka še ni znano. — Vojni minister želi radi karlističnih intrig in bujskanj pomnožiti stalno armado na 140 000 mož. To povišanje bi stalo kraljestvo okoli 20 milijonov. — Mnogo karlističnih klubov in društev je vlada razpustila in konfiscirala premoženje.

Dopisi.

Z Dunaja, 18. decembra. (Grof Harrach. — Slovansko pevsko društvo.) V začetku novembra slavil je grof Jan Harrach, jeden iz najbolj zaslužnih čeških rodoljubov, svojo sedemdesetletnico. Pri tej priliki so se ocenjevale njegove zasluge za kulturni, gmetni in politični politični napredek češkega naroda; povdarjalo pa se je tudi, da grof Harrach neizmerno ljubi ostale Slované, kar je še v zadnjih letih dokazal s tem, da se je postavil na čelo društvu za povzdigovanje Dalmacije. Posebno važno pa je bilo delovanje grofa Harracha na Dunaju, kjer je podpiral vedno vsako češko in s posebnim veseljem vsako slovansko podjetje. Slovanski „Besedi“ je že skoro trideset let poštvovalen predsednik in si je po takem res za služil prekrasni slavnostni večer, katerega mu je privedila 17. t. m. Češka inteligencija od sekcijekega načelnika Reška in raznih dvornih svetnikov počenši prišla je v velikem številu, zastopani pa so bili tudi Slovenci, Hrvati (dvorni svetnik Jagić) in Srbi, kateri se v zadnjem času zopet zbirajo v „Slovanski Besedi“, kjer so si osnovali svoj Jugoslovanski klub. Pred poslednjim zborom je predal slavljencu v imenu odbora addresso dvaindesetletni podpredsednik, ravnatelj Kalandra s prisrčnim nagovorom, dame so mu pa poklonile šopek cvetic, katerega mu je izročila gđ. Rezkova. To priliko je porabilo tudi „Slovansko pevsko društvo“, katerega velike koncerte in slovanske venčke je grof Harrach vedno podpiral, da mu preda v smislu sklepa občnega zbora z dne 18. novembra t. l. diplom častnega členstva. Arhitekt Fr. Skopalik je stvaril res umetniško delo v umerjenem secesionističnem stilu in posebno lepo izrazil značaj „Slovanskega pevškega društva“. Z leve strani gleda Muza petja na slavljenčev ime in na razgled na Prago, Dunaj in Ljubljano, v ornamentih pa se vijajo okrog glasbeni znaki in začetni takti desni „Kde domov mi“ in „Naprej zastave Slave“. Pomenljive so bile besede, katere je na čelu deputacije spregovoril društveni predsednik dr. Murko, ki so bile popolnoma v smislu

Oh, kako ji je utripalo srčce pri misli, da bi lahko kam sunila! Potrudila se je in delala prav majhne korake, da ne bi padla v svoji dolgi nočni srajci. Odprla je ob končnici svoje postelje vrata, katera so vodila na hodnik Sapa je prav takrat močnejše zažvižgala, da ni bilo čuti cviljenja tečajev. Bila je torej na hodniku, švignila še mimo dveh drugih vrat ter stopila potem v učilnico. V sredi sobe stoji velika miza, na desni strani — ob steni — pa omara za knjige. Iztgnila je naravnost roko, jo naslonila na mramor kamina ter se sklonila. Tu je ležal čevlček, potem še jeden ... oba sta bratova. Simona je položila tja rajša svoj jutranji čevlček, ker se ji je zdelo, da bode vanj lažje spravila pismo. Toda sedaj je položila pismo nanj, da ga bo moral Jezušček takoj na prvi pogled opaziti; potem je tekla od razburjenja in mraza se tresoča nazaj v posteljo, katere toplota ji je bila sedaj tem prijetnejša.

Naj brije sedaj veter, naj bije dež na okna, v njenem srčku tli nada, katera jo ogreva. Mati ji gotovo ne odreče pomoči, katere jo je prosila.

(Dalje prih.)

grofa Harracha in primeren opomin na češko inteligencijo na Dunaju. Ko je dr. Murko omenil zasluge slavljence za „Slovansko pevsko društvo“, nadaljeval je tako le (po češkem izvirniku): „Kot društvo, katerega namen je združevanje vseh Slovanov na Dunaju s godbo in petjem, s čimur se še najbolj razumemo, spoštujemo Vas, Osvetljenost, posebno tudi zaradi tega, ker ste ostal vedno svest misli slovanske vzajemnosti, ki navale vsemu ni izgubila svoje veljave. Posebno na Dunaju čutimo njeno potrebo, ako se hočemo v umetniškem in društvenem življenju vsaj dostojno pokazati pred tujim svetom. Voditeljska naloga pripada pri tem valed naravnih razmer češkemu narodu, ki ima lahko iz slovanske ideje ne samo duševno in moralno, ampak tudi gmetno korist. Razume pa se, da mu ta naloga nalaga tudi dolžnosti, in to ste Vi, Osvetljenost, vselej izpolnjevali z veliko navdušenostjo in požrtvovalnostjo: bil ste v češkem narodu vzoren plemič in vzoren Slovan“. V daljšem odgovoru je grof Harrach s globokim čuvstvom izražal svojo zahvalo, pri tem pa tudi veselje, da je njegovo delovanje na Dunaju obrodilo vendar le lep sad. Dunajskih Slovanov se je v težkih časih in vedno držal, ker ni mogel trpeti krivice. Posebno pa ga je vodila res misel, da si morajo Slovani v stolici svojega ljubljenskega cesarja in kralja, ki hoče biti vsem narodom pravičen oče, podajati roke, spoznavati se in podpirati. Neizmerno ga torej veseli odlikovanje „Slovanskega pevškega društva“ in vstop Jugoslovancev v „Slovansko Besedo“. Ako se bodo Slovani tako zblíževali, jim mora zasijati lepša bodočnost. Že iz tega se vidi, da „Slovansko pevsko društvo“ na Dunaju ostaje na višini svoje veljave in svojega poklica, dasi težko pogreša mojstra M. Hubada. Vendar temelj, katerega je on z novega položil, in jasna potreba takega društva na Dunaju upliva blagodejno na njegov razvitek. Novi zborovodja Jaromir Herle, Čeh, ki je več let bil učitelj petja in glasbe v Srbiji, je društvu neizmerno dobro došel in si je že prizadel tudi zaupanje moškega in ženskega zbora. Posbno se je to pokazalo na koncertni zabavi 15. t. m., ki se je vršila v obnovljeni dvorani „Grünes Thor“. Iz raznih vzrokov je odpadel veliki adventni koncert, ali s programom omejenene zabave bi lahko društvo nastopilo kjerkoli. Posebno izvrstni so bili solisti: pevka, gđ. Ulrichova (Hrvatica), pianist, g. Málek (Čeh) in kvartet za narodno glasbo g. K. Jeraja, namestnika društvene zborovodje. Upamo, da bo tudi Slovencev več pristopilo društvu in vstrajno podpiralo njegove namene, kajti le z združenimi močmi se da na Dunaji nekaj dostojnega doseči. Dne 2. februarja priredi društvo „Slovanski venček“, pri katerem se bodo plesali slovanski narodni plesi, seveda v prvi vrsti v narodnih nošnjah, s katerimi se vsako leto odlikujejo dame iz slovanskega sveta. Za plesne potrebne vaje se bodo vršile po novem letu v „Slovanski Besedi“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. decembra.

— (Nekoliko statistike.) Piše se nam: „V „Naši Slogi“ čitam o odlikovanjih povodom cesarjevega jubileja: „U svemu je u Istri odlikovanih 24—25 osoba. Od tih odpada na 185.000 Hrvata i Slovenaca njih 6, a na 118.000 Talijana 18 ili 19 odlikovanih osoba.“ Ta notica me je napotila, ogledati si nekoliko bližje odlikovanja na Kranjskem. Ako abstrahujemo od srebrnih križcev, bilo je odlikovanih izmej 466.269 Slovencev 49, izmej 28.033 Nemcev pa 40. Na 94.4% slovenskega deželnega prebivalstva pripada torej 55%, na 5.6% nemškega pa 45% vseh odlikovanj. Kdor preiskuje še dalje in uvažuje pri tem politične razmere, tistemu se iz imenika odlikovancev jasno pokaže smer politike barona Heina.

— (Slovensko gledališče.) Sicer ni potreba, a vendar le še zadnjič opozarjamo narodno občinstvo na nocojšno premijero izvirne drame „Sin“. To štiridejanko je spisal mlad, a že jako zaslužen slovenski ljudski učitelj, dobro znani pesnik Engelbert Gangl, čegar pesniška zbirka je izšla prav letos in čegar spisi izhajajo že dolgo vrsto let v „Ljublj. Zvonu“, „Domu in Svetu“, v „Slov. Narodu“, „Učit. Tovaršu“ in drugod. G. Gangl ni „akademsko“ izobražen mož, saj je absolvirale ljubljansko učiteljsko pripravnico, in usoda ga je privezala na Ljubljano, ki mu kot literatu ne nudi nikakih pomočkov; vendar pa je njegov prvenec „Sin“ prelepo delo dramsko, polno poezije in zanosa. G. Gangl seveda ni nikak Shakespeare niti Sudermann, pač pa velenadarjen slovenski umetnik prelepih zmožnostij, ki je ustvaril za svojo razmere in po svojih študijah naravnost izborna delo. „Sin“ je gotovo mej najboljšimi dramskimi deli Slovencev, delo, katero moremo pokazati tudi bogatejšim tujcem. Zategadelj pa delo in njega avtor zaslužita, da se slovensko občinstvo za nocojšno predstavo prav posebno zanima. Opozarjamo, da je sprejela

ulogo Márice gospa I. Polakova. — Jutri, v sredo, 21. t. m., gostuje gđ. Anita Kopiaš z zagrebškega gledališča v ulogi Leonore v velepriljubljeni Verdijevi operi „Trabador“.

— (Iz umetniških krogov slovenskih.) Piše se nam: V Zagrebu so otvorili pred kratkim hrvaški slikarji in kiparji svoj umetniški dom s razstavo svojih umotvorov. Iz verodostojnega vira sem svedel, da namerava naš mojster kipar, gosp. profesor Alojzij Gangl prirediti začetnem prihodnjega leta prvo slovensko kiparsko in slikarsko razstavo. Razstaviti hoče svoje umotvore, povabiti hoče pa ob jednom tudi vse živeče slikarje, kiparje in arhitekte slovenske, da dopišjejo svoja najboljša dela v ta namen. Gospod Gangl mi je razlagal ves načrt svoje plemenite namere. Ne veliko, pa tisto, kar se razloži, bode dovršeno v svojem žanru! Svet, domači in vnanji, naj se prepriča, da imamo tudi mi Slovenci v slikarstvu, risarstvu in kiparstvu nekaj, kar je vredno, da se vidi. Tudi z ozirom na to, da bode prej ko ne težko dobiti velike prostore za nameravano izložbo, morali se bodo umetniki omejevali samo na majhno število razstavi namenjenih objektov. Razstavljali bodo samo samostojni slovenski umetniki, naj si žive kjerkoli. Tolkno mi je povedal za sedaj g. Gangl, zatrjujoč mi, da ima najresnejši namen, čimprej povabiti vse svoje kolege in kolegince pri dletu in čopiču, da mu naznanijo, kaj in koliko bi bili pripravljeni poslati za razstavo ... Prva slovenska kiparska in slikarska razstava! Prvikrat pokažejo v lepi kolegijalni slogi vsi naši vpodobljajoči umetniki in umetnice, da eksistuje tudi specifično slovenska umetnost; prvikat naj vidijo naši rojaki na jednom mestu zbrane umotvore slovenskega duha in slovenskih rok! Krasna ideja! Prepričani smo, da jo ustvaritelj „Vodnikov“ s pomočjo svojih tovarišev in tovarišic izvede, ker so nam njegove zmožnosti znane. Ne dvomimo, da Ganglovo idejo z veseljem pozdravi naša pod sedanjim energičnim gospodom županom in pod sedanjim naprednim občinskim svetom lepo razvijajoča se bela Ljubljana! Ne dvomimo, da se tako v glavnem mestu kakor po vsej Sloveniji najdejo rodoljubi in rodoljubkinje, ki plemenitemu podjetju sežejo pod rame. Saj se tu gre za našo narodno čast. Saj bode taka razstava povzdignila naš ugled, koristila bode umetnikom samim, ker jim utrdi samosvest, vspodbujala bode pa tudi mlade talente, ki se mislijo posvetiti umetnosti. Gotovo bode Ljubljana našim umetnikom z veseljem dala na razpolaganje potrebnih in primernih prostorov. Gospod Gangl izda, brž ko se pogovori s tukajšnjimi merodajnimi osebami, posebno poziv na vse slovenske kiparje, slikarje, arhitekte in risarje. Živela slov. umetniška razstava!

Ljubitelj umetnostij.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) ima zaradi gostovanja gospice Anite Kopiaš v slovenski operi, ki bo jutri v sredo dne 21. t. m., svojo zadnjo skupno skušnjo pred počitnicami v četrtek namestu v sredo. Prva skušnja (skupna) po počitnicah je v ponedeljek po novem letu.

— (Povodom izrednega pomnoženega poštnega prometa) v božičnem času se bodo od 21. do 24. podaljšale uradne ure pri tukajšnji predaji pošiljatev vožne pošte, in sicer tako, da se bodo od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer brez presledka vpravljemale pošiljatve. Občinstvo se zaradi tega z ozirom na lastni prid, kakor tudi na to, da pošti omogoči njeno težavno nalogo lože in ugodnejše rešiti, nujno povablja, da kolikor mogoče že v dopoldunskih urah ali vsaj kmalu popoldne pošiljatve na pošto prinese, ako želi, da se takoj isti dan odpošljejo. Da gredó poštna manipulacije hitreje in lažje od rok, se priporoča zavoje obsegu, teži in daljavi pota, katerega imajo narediti, primerno trdno in trpežno narediti in natančno in razločno nasloviti. Naslov sam naj se zapiše naravnost na papir, platno ali v kar je blago zavito; če bi pa to ne bilo mogoče, naj se naslov na pošiljatev prišije ali pa tako prilepí, da se cel naslovni listek dobro in trdno drži, nikakor pa ne zadostuje, naslov samo s pečatnim voskom napečatiti. Zelo se priporoča tudi v pošiljatev pridetí še drugi taki naslov, ker je potem, ako se je odpre, pošti mogoče, dostaviti jo tudi če bi se zunanji naslov izgubil ali pa tako izbrisal, da ga ni mogoče več brati. Želeti je tudi, da stranke spremnice pravilno napišejo in vsebino natančno naznanijo, da se jim ne delajo ovire pri predaji. Da bode mogoče dohajajoče pošiljatve hitreje dostavljati, se posamezne stranke kar najuljudneje prosijo, dostavljalca poštnih pošiljatev kolikor mogoče hitro in nemudno odpraviti, t. j. hitro podpisati oddajne listke in poravnati pristojbine, kajti vsako tudi najmanjše zadrževanje zavira občutno ves promet.

— (Ogenj v Vodmatu.) Včeraj zvečer okoli polu 10. ure slišala je neka ženska v Skamperletovi prodajalnici pok in je to naznaniła stanovnikom v hiši, ker je bil gospodar prodajalnice že odšel na stanovanje v mestu. Poklicani stanovniki so takoj ovohali dim in slutili, da v prodajalnici gori. Odprli so s silo vežna in prodajalčni vrata, in našli, da je gorela prodajalniška miza pri tleh ob stelažah. Predno je še bil prišel gospodar Jakob Skamperle, so ljudje ogenj pogasili. Škode je baje okoli 400 gld. Blago je bilo zavarovano za 1800 gld., oprava pa za 200 gld. Sumnivo je bilo, da so osebe, ki so

prve prišle v prodajalnico, opazile, da je na več krajih pričelo goreti. Jakob Skamperle je bil okoli 9. ure zapustil svojo prodajalnico, a kakih 15 minut pozneje je začelo v prodajalnici goreti. Policija je Jakoba Skamperleta aretovala, ker je bil po okolišnih sumniv, da je sam prižgal.

— (Napad.) Pred dnevi vračala se je družba izletnikov iz Vevč v Ljubljano. Na potu je eden gospod zaostal za drugimi in kar najedenkrat ni več snal pota naprej. Bila je noč in gosta megla. Njegova družba se ni brigala za njega, ker je mislila, da bo že prišel za njo. Ko je dotičnik premišljeval, na katero stran naj krene, pridružili so se mu trije postopači in je on iste naprosil, naj mu pokažejo pot v Ljubljano. Postopači šli so nekaj časa z gospodom iz mesta, potem pa, ko jim je gospod rekel, da menda ne gredo proti mestu, so nekoliko postali in se nekaj pomenili. To se je gospodu sumljivo zdelo in je pospešil svoje korake. Kar najedenkrat pa je prišlo eden postopač k njemu in zahteval, da mu da denar. Grozil je tudi z neko rečjo v roki. Ko mu je gospod rekel, da mu ničesar ne da, zgrabil ga je postopač in mu odvzel zimsko suknjo, katero je imel ogrnjeno. Gospod zbežal je na to in po večurnem tavanju po ljubljanski okolici našel je srečno nazaj v Ljubljano. Suknja, katera mu je bila odvzeta, je bila iz rudečkastega sukna in je imela rumeno podlogo.

— („Slovenec“) je v svoji 285. številki z dne 14. decembra prijavil notico, v kateri trdi, da sem jaz objavil v „Sl. Narod“ od 7. t. m. neko vest, ki ima očiten namen, obrekovati in smešiti pred svetom „vestnega in obče spoštovanega gospoda župana Jurija Fugino.“ — „Pravi se, da je to vest poslal nekdo, ki stanuje dobrih 7 ur za Kolpo.“ Tedaj 7 ur za Kolpo, pa pišem o dogodkih, ki sem jih z veseljem bral šele v „Slovencu!“ — Prosim si uredništvo, da blagovoli izjaviti: sem li res pisal dotično vest o hrabrih čimih „obče spoštovanega gospoda župana“, ali ne? (Opomba uredništva: Niste.) O drugem v dotični notici ne govorim, ker je — preneumno! J. Z.

— (Slovensko bralno društvo v Litiji) izvolilo je pri obnem zboru dne 17. t. m. predsednikom g. Ivana Gregorčiča in odbornikom gg. Iv. Ditricha, Josipa Kostanjevca, Korola Prežlja, Ign. Klica, Vinko Nedeljka in Pavla Svetca; namestnikom gg. Franceta Hribarja in Antona Koprivnikarja.

— (Zgorela otroka.) Dne 16. t. m. je v hiši Javeza Vovka na Petrovem vrhu pri Šmibelu v novomeškem okraju nastal ogenj, ki je uničil poslopje, vse pohištvo in vse pridelke in v katerem sta zgorela tudi posestnikova otroka, ki sta bila, igraje se z žveplenkami v odsotnosti starišev, začetila požar.

— (Mesto plačila — s steklenico po glavi.) M. Pacherju iz St. Janža na Dolenjskem je pred kratkim pobegnila skrivoma njegova 18letna hčer Micka z nekim mladim črevljarjem v Dobe pri Kostanjevici. M. Pacher, izvedevši kam je pobegnila njegova hčer, je najel voznika J. Kosa iz St. Janža, in sta se dne 16. t. m. pripeljala v Škocijan. Ker pa od Škocijana naprej ništa vedela prave poti, sta prosila v gostilni g. Petra Durjava, da naj poskrbi človeka, da se popelje z njima ter jima pokaže pravo pot do Dob, da že dobi dobro plačilo za to. In res, g. Durjava je naprosil Florjana Povšeta iz Logič, kateri se je precej zvečer odpeljal z njima. V Dobe se pripeljavši, so kmalo našli dotično hišo, kjer je bila Pacherjeva hčer Micka, katero so siloma vzeli seboj in se odpeljali v Prekope, kamor so dospeli ob 4. uri zjutraj. Tam so pili nekaj vina. Potem so se vsedli na voz, Pacher, njegova hči in J. Kos od spredaj, Fl. Povše pa od zadej. V tem trenutku se pa hipoma obrne Kos nazaj in vdari Fl. Povšeta s steklenico po glavi, da dotični neza vesten pade z voza na tla. V tem pa Kos požene konje in so se odpeljali naprej, pustivši na tleh v nezavesti ležečega Povšeta. Ta se čez nekaj časa zopet zave in se z veliko težavo napoti proti domu.

— (V Laškem trgu) imajo na ondodni železniški postaji že od nekdanj uradnike, ki pridejo ali naravnost iz Gradca ali Dunaja ter ne znajo seveda ne besedice slovenske. Človek bi vsaj sodil, da se bo vedlo tako človeče na slovenskih tleh v obsevanju s slovenskim občinstvom s primerno ponižnostjo. Toda ravno narobe je res! Tak dunajski pobit grozil je nedavno večji družbi slovenskih dam, ki so zahtevale pri blagajni listke slovenski, ter mu napačne zopet vračale, da jih bo pustil — aretovati. Ker je bilo slovenskega občinstva jako veliko, moral si je ta uradnik poklicati priprostega železniškega delavca, da mu je tolmačil. Kako dolgo še misli vodstvo južne železnice izzivati slovensko ljudstvo na domačih tleh?

— (Slovo.) Iz Ormoža se nam piše 17. t. m.: Danes zapustil je novoimenovani c. kr. davčni kontrolor, g. France Kranjc, naše mesteca, da se preseli v Marija Celje na Zgornjo Štajersko, hladiti si svoje slov. prepričanje. Iz tega povoda priredili so mu čitalnica in drugi prijatelji v gostilni „pri zlatem jelenu“ (g. Gomzi) odhodnico, ki je bila vrlo dobro obiskana. Odhajajoči se je lahko prepričal, da zapušta resnične prijatelje v Ormožu, Središču in celem okraju, katerim je bil in vsem drugim vedno prijazen, ter ga vsi spoštujejo in čislajo kot

na svojem mestu zmožnega, vestnega, narodnega uradnika. Dal Bog, da pride zopet, ako prej ne, po višan nazaj v naše kraje.

— (Brzjavni in telefonski promet meseca novembra 1898.) Meseca novembra 1898 je znašalo število brzjav na c. kr. državnih brzjavni postajah tržaškega ravnateljskega okraja, in sicer na Primorskem oddanih 48 493, došlih 54 428, tranzitujočih 140 188, skupaj 243 109. Od teh je bilo sam v Trstu oddanih 34 179 došlih 39 050, tranzitujočih 12 932. Na Kranjskem je bilo oddanih 7704, došlih 9121, tranzitujočih 14 536, skupaj 31 361. Telefonski promet. a) V interurbanem telefonskem prometu je bilo v isti dobi: v Trstu 1644, v Opatiji 282, v Pulju 102, v Ljubljani 253 pogovorov. b) V lokalnem prometu posredovalo se je v Trstu 200 000, v Pulju 5762, v Gorici 4510, v Opatiji 1462, v Ljubljani 13 182 pogovorov.

— (Zavetišče za slovenska dekleta v Afriki.) Iz Aleksandrije se poroča, da so tam slovenski in hrvaški rodoljubi ustanovili svoj čas društvo za vzajemno podporo Slovencev in Hrvatov, s posebnim ozirom na slovenska dekleta, katerih je po vsem Egiptu jako mnogo, menda do 4000. Po redoljubni podpori v Egiptu naseljenih Hrvatov in Slovencev je lepo uspevalo, storilo mnogo dobrega in ustanovilo svoje posebno zavetišče. Povodoma cesarjev jubileja je avstrijska kolonija v Aleksandriji zložila blizu 40 000 gld. in jih darovala zavetišču, katero so za slovenska dekleta ustanovili Hrvatje in Slovenci. Zavetišče nosi ime cesarjevo. V njem se nahaja 50 postelj. Tu stanujejo Slovenke, ki nimajo službe, tu so preskrbljene tudi za slučaj bolezni. Zavetišče je lepo urejeno in ima tudi prostore za zabavo, čitalnico itd. Če kdo, so si v Egiptu živeči Hrvatje in Slovenci zaslužili hvaležnost vsega slovenskega naroda, saj so z zavetiščem oteli mnogo slovenskih deklet pogube in jim uglasili pot do boljše eksistence.

* (Dobrodelna loterija) jubilejskega dobrodelnega društva za hčere uslužbencev drž. železnice uprave. Dne 2. decembra se je vršilo žrebanje te loterije na Dunaju in je bila tžrebena srečka št. 26 z vsemi izdanimi serijami (1—626). Glavni cobitek je dobila srečka iste številke serija 461. Tisti, ki so kaj dobili in so svoje srečke prejeli od ravnateljstva drž. železnice v Beljaku, naj mu naznajo številke svojih serij najkasneje do 1. januarja 1899, da zamore ravnateljstvo rekvirirati dobljene dobitke in je vročiti dobitjem, ki vrnejo dotično srečko.

* (Predpust in vojaški plesalci.) Na Dunaju je častnikom in vojaškim uradnikom do dne 16. marca 1899. l. prepovedano plesati. Vojaške godbe pa smejo igrati na vseh zabavah.

* (Razžaljenje Velikanstva.) Religijskega gledališkega komika Jurija Babiča so obsodili v 6 mesečno ječo, ker je posnemal in smešil razkralja Milana. Babič zna izborni posnemati najvišje srbske glave in kralj Milan je nekdan sam pohvalil Babiča, da ga zna prav dobro kopirati. Kralj Aleksander pa ni tako potrpežljiv in ne trpi, da bi se smešil njegov oče.

* (Dvoboj.) V Monako v m je zapeljal neki poročnik mlado soprogo nekega majorja. Vsled tega se je vršil te doi v bližnjem gozdiču dvoboj, pri katerem je poročnik majorja v prsa ustrelil, da je bil kmalo mrtev.

* (V Italiji zmrznili) so po noči 16. t. m. poleg Neapola 3 ljudje. To je pač naravnost neverjetno, da bi bilo v solnčni Italiji mrzlejšje kakor pri nas mej Alpami.

* (Poneveril in pobegnil) je blagajnik filialke Como nacionalne banke v Rimu. Seboj je odnesel 70 000 lir.

Darila:

Jubilejski darovi za družbo sv. Cirila in Metoda. Poslali so dalje: G. Franc Irmann, posestnik v Lokah 3 gld. 70 kr. — Slavni „Celjski Sokol“ po ondodni podružnici ustavnovnine 25 gld. — G. Anton Gnus, nadučitelj v Dolu, iz nabiralnika g. Peklarja 5 gld. in 5 gld. kot dobiček zadnje igre dolskih igralcev. — Po č. g. dr. Mih. Opeki, kapellanu v Moravčah, zbirko 12 gld. — Po č. g. Ivanu Žuži, dekanu in nadžupniku v Laškem, zbirko 28 gld. 50 kr. — Neimenovanec v Trnovem 1 gld. — Zbirka iz Litije 41 gld. 40 kr. — Na povabilo g. J. C. Juvanciča zložila lovška družba pri g. V. Ogorelcu na Škofiji 5 gld. 30 kr. — Slavno uredništvo „Slovenca“ zbirko 53 gld. — „Zaveza zagorskih Slovencev“ po gospej Mariji Weinberger 100 gld. pokroviteljnine in pokroviteljica bode gospica Lavoslava Eibensteiner. — Slavna Blasnikova tiskarna v Ljubljani 100 gld. pokroviteljnine in pokroviteljica bode gospica Albina Blasnik. — Ženska podružnica v Ormožu 74 gld. 45 kr. — G. J. Kunce v St. Juriju ob Ščavnici 2 gld. — Gospa Leopoldina Šavnik, prvomestnica kranjske ženske podružnice, nabrala mej udi 77 gld. — G. Ivan Jebačin, trgovec v Ljubljani in založnik kave družbe sv. Cirila in Metoda, 100 gld. — Ženska podružnica v Gorici po g. blagajničarici Amaliji Drufovki 100 gld. — Obili darovi dokazujejo, da vsi grozni pritiski še niso upihnili Slovencev plamena narodne ljubavi. Le tako naprej! Ne udajmo se!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 20. decembra. Situacija na desnici, ki je že nekaj dnij napeta, se je danes znatno poostrila. Opoldne se je sešel ministerski svet. Vzlic temu, da je gospodska zbornica v današnji seji sklenila, naj se nje proračunski odsek takoj začne baviti z uredbo služabniških plač, da bi jo doglala še pred prazniki, se vender sodi, da ne pride do tega in da se že jutri razgласi preložitve parlamentovega zasedanja.

Dunaj 20. decembra. V današnji seji poslanske zbornice sta ministra Bylandt in Dipauli odgovarjala najprej na razne interpelacije, potem pa je Schönerer protestiral proti temu, da je predsednik Fuchs v zadnji seji imenoval Wolfa neznanega poslanca ter vprašaje, če se hoče Fuchs v prihodnje ogibati takim breztačnostim, dodal, da sam nima upanja, da opusti Fuchs svoje lisjaške navade. Končno je Schönerer predlagal, naj se otvori debata o Hohenburgerjevi interpelaciji radi protežiranja slovenskih kompetentov na Spodnjem Štajerskem. Ta predlog je zbornica odklonila, predsednik Fuchs pa je izjavil, da vzdržuje vse, kar je o Wolfu rekel, in da ničesar ne prekliča. Potem se je nadaljevala razprava o služabniških plačah. Verkauf je izjavil, da socialni demokratje ne bodo zadrževali debate, ker jim je na tem, da se zakon čim prej reši. Vzlic temu je zbornica rešila šele nekaj paragrafov in bo seja brez dvoma jako dolga.

Dunaj 20. decembra. Včeraj razširjene vesti, da se hoče Lueger odpovedati županstvu, se prerekajo. Poučeni krogi trde, da konflikt mej Luegerjem in namestnikom ni poravnani in da je odstop Luegerjev samo odložen.

Budimpešta 20. decembra. Razprava o tem, kdaj naj pride na dnevni red volitev predsedništva, se je premenila v razpravo o lex Tisza. Včeraj sta si stala nasproti Apponyi in Štefan Tisza, danes grof Csaky, ki je odločno zahteval odstop vlade in Aleksander Hegedüs.

Budimpešta 20. decembra. Koloman Tisza je prišel v Veliki Varadin, kjer priredi shod, na katerem bo govoril o položaji. Njegovi nasprotniki so uprizorili proti njemu demonstracijo, kateri je morala policija narediti konec.

Pariz 20. decembra. V parlamentu je bila viharna razprava o Dreyfusovi zadevi. Vojni minister Freycinet je izjavil, da rajše odstopi, kakor da izroči tajne dokumente kasacijskemu dvoru, ministerski predsednik Dupuy je izjavil, da dobi kasacijski dvor te dokumente, samo če zamore dati garancije, da se ne zgodi nobena indiskrecija, dočim je bivši ministerski predsednik, Brisson povedal, da tajnih dokumentov sploh ni. Zbornica je dala vladi zaupnico.

Berolin 20. decembra. V avdijenci, ki jo je imel avstrijski poslanik Szögyenyi pred včerašnjim pri cesarju Viljemu, se je v imeni cesarja Franca Jožefa zahvalil za čestitke povodom vladarskega jubileja. Včeraj je bil Szögyenyi zopet v avdijenci pri cesarju in pri tej priliki se je govorilo o Thunovem odgovoru na interpelacijo glede iztiranja avstrijskih Slovanov iz Nemčije.

Berolin 20. decembra. Naučni minister je odredil, naj se prične disciplinarna preiskava proti vseučiliškemu profesorju Delbrücku, jednemu najuglednejših nemških učakov in politikov. Povod temu je dal članek, kateri je Delbrück spisal za „Preussische Jahrbücher“ in v katerem ostro obsoja preganjanja v Šlezviku živečih Dancev in priznava, da vse to skupaj, kar so Danci kdaj storili nemškemu narodu, ni nič v primeri z nasilstvi in z brutalnostjo, s katero pruska vlada sedaj proti njim postopa. Preiskava, katera se je začela proti Delbrücku, obuja kolosalno senzacijo. Minolo je že več desetletij, kar se kaj tacega ni zgodilo. Delbrück je jako konservativnega mišljenja. Bil je l. 1870. v bitki pri Gravelotte-u, ter bil predlagan za naslednika Treitschkeju.

Zahvala.

Udano podpisani se slavnemu „Učiteljskemu društvu za celjski in laški okraj“ prav toplo zahvaljuje v seji dne 4. decembra t. l. na izraženem sočutju tukajšnjega bednega učiteljskega.

Učiteljsko društvo za toliminski okraj.

V Tolminu, dne 17. decembra 1898.

And. Vertovec, predsednik.

Condurango Malaga vino

(želodec krepčujoče vino).

Sunja, 23. septembra 1898.

Blagorodni gosp. M. Leustek, lekarnar v Ljubljani.

Rad priznavam, da je Vaše Condurango Malaga vino pristno. Deluje posebno dobro pri želodčni boli, krepitelo, lajša in vzbuja slast do jedi.

(386-42)

Dr. J. Polnegovič, obč. zdravnik.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806-2 m.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
19.	9. zvečer	735.6	4.5	sr. jzah.	jasno	
20.	7. zjutraj	733.0	3.1	sr. vzhvzh.	oblačno	0.0
"	2. popol.	732.9	4.1	sl. jug	dež	

Srednja včerajšnja temperatura 3.2°, za 5.2° nad normalom.

Dunajska banka

dne 20. decembra 1898

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	"
Avstrijska zlata renta	120	" 05	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 45	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	"
Ogerska krona renta 4%	97	" 70	"
Avstro-ogerske bančne delnice	916	"	"
Kreditne delnice	359	" 60	"
London vista	120	" 45	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 97 1/2	"
90 mark	11	" 79	"
90 frankov	9	" 55	"
Italijanski bankovci	44	" 35	"
C. kr. cekini	6	" 70	"

Dne 19. decembra 1898

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	166	gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	" 50	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	139	"	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	"	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	" 75	"
Ljubljanske srečke	24	" 25	"
Budolfove srečke po 10 gld.	25	" 50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202	"	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	541	"	"
Papirnat rubelj	1	" 27 1/2	"

V neizmerni žalosti utolažena z naukom sv. vere, „da se zopet vidimo“, javljam pretužno vest, da je Bog mojo iskreno ljubljeno staro mater

Uršulo Zajec rojeno Zajec

rešil večletnega trpljenja danes ob 2. uri po noči, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče v 92. letu njene storočnosti.

Pogreb blage pokojnice bo jutri, v sredo, 21. decembra ob polu 4. uri popoldne iz hiše žalosti v Vodmatu št. 28, na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice se bodo brale v cerkvi sv. Petra v Ljubljani, dne 28. t. m. ob 8. uri zjutraj, v Šmarni in v Višnjigori.

Vsled želje pokojnice se venci hvaležno odklanjajo.

Nepozabljivo ranjco priporočamo v pobožni spomin in molitev. 1872)

V Ljubljani, 20. decembra 1898.

Helena Baudek.

Išče se

dostojna starejša oseba za postrežbo dame, za kar dobiva stanovanje in zajutrek. (1970-1)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Popolna

(1964)

oprava za prodajalnico

odda se za ugodno ceno.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

2 dijaka

nižjih šol vzprejmeta se na hrano in stanovanje na Sv. Petra cesti.

Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (1944-2)

Ljubi Jezušček!

Prosim, prinesi mi vender jeden tako čudežno lepo izrezljani leseni krožnik z napisom: „Daj nam danes naš vsakdanji kruh“. Ti krožniki se dobé samo pri

Fran Stampfel-u

v Ljubljani, v hiši gosp. Rud. Kirbisch-a, vhod z gledališke stolbe. (1934-5)

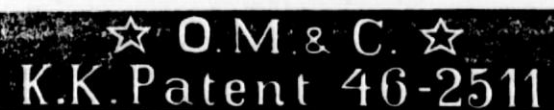
Ali ste že nakupili? Ne!

Izberite

(268-15)

Patent Satin de Chine-dežnik

z varstveno znamko in patent-številkom:

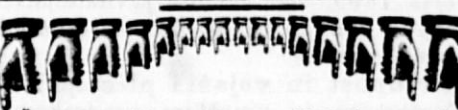
V Ljubljani prodaja take dežnike samo

Jožef Vidmar

izdevalalec dežnikov.

Odblikovan na razstavah: Velike Mežirice, Holešov, Prostejevo, Prerovo, Tišnov, Humpolec.

Potrebna in koristna darila za Božič in Novo leto!

Češki kršćanski specialni zavod za platno!

Svoji k svojim!

Viljem V. Vejman

izdelovalec platnenega, pavolnatega in damastnega blaga

v Prostějevem na Moravi

priporoča lastne tkanine izdelke na roko po zmernih cenah in najboljši kakovosti: celoplatneno domače in beleno platno vseh širokosti in finosti, platno za plachte do 24 cm., damaste: gradle, namizne prte in blago, obrisače, servijete, bele in barvane za 6, 12 in 24 oseb, otirače, platnen in pavolnat kanefas, robca, bele in barvane, platnene, pavolnate in svilnate, inlet in angin za siuke, oksford, krizet, oblečni pralni zefir in šotsko blago za damske obleke, platna: pavolnata, ruska, za žimnice, slamnike, zastore itd., trilhe, sifon, floridas, kreton, piké, jbarbent, satin, brilantin itd., itd.

Ugodna darila in potrebe za gospodinjstvo.

Lastni izdelek.

Trgovcem se blago ne pošilja.

Kot strokovnjak in samodelovalec lahko

najbolje postrežem.

Vzorci in ceniki na zahtevanje.

Poseben oddelek za razpošiljanje pod osebnim vodstvom.

Opreme za neveste od 50 gld. do 2000 gld. so vedno v zalogi.

Oprava za gostilne, kavbarne in hotele.

(1953-3)

Poštena

natakarica na račun

se išče za hotel Pukner v Siseku na Hrvatskem. Ista mora biti mlada, lepa, popolnoma vešča kot natakarica in slovenskega in nemškega jezika zmožna. Ponudbe, ako mogoče s sliko, na gostilničarico Antonijo Gilha. (1962)

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, ruma in konjaka! Nepotrebno iskati! (1828-21)

Kavčič & Lilleg v Prešernovih ulicah

dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel ter prodajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po	gld. 1.-
1 steklenica pristnega Jamaika ruma	" 0.50
1 deka pristnega Pecco-Souchong-čaja	" 0.05
1 pušica prave angleške carske melanže	" 0.50
1 steklenica pristnega finega konjaka	" 1.40

Brez tekmea!

Vzprejemem

solicitatorja

ki je izurjen in samostalen delavec v vseh strokah odvetniškega posla. Vstop 1. januarja ali vsaj 1. februarja 1899.

Dr. Alojzij Brenčič

(1961-1)

odvetnik v Celji.

Mlad trgovski pomočnik

izurjen v specerijski stroki, želi dobiti službo v Ljubljani ali v Celji.

Ponudbe pod „mlad pomočnik“ na upravništvo „Slov. Naroda“. (1971-1)

Svarilo!

Svarim s tem vsakogar, dati na moje ime denar ali denarno vrednost, ker podpisani ne jamčim za to.

(1966)

Ignacij Gauser mlajši.

Mejnarodna panorama

Kongresni trg šte. 14.

V torek 20., sredo 21. in četrtek 22. t. m.

Potovanje iz Pasova v Hamburg.

(1967)

Zajamčeno pristno graščinsko

slivovko

katero je preiskalo kmetijske družbe kemično preiskovalnišče za Kranjsko v Ljubljani ter jo pripoznalo kot

pristen destilat jako dobre kakovosti

priporoča firma

Kham & Murnik.

Izvirni certifikat lahko vsakdo vpogleda v naši prodajalnici. (1960-2)

Ure

za božična in novoletna darila

priporoča (1969-1)

v veliki izberi po najnižjih cenah

Friderik Hoffmann

Ljubljana, Dunajska cesta.

Primerna božična darila!

Ne spadajoča v razprodajo.

Dražestne novosti v vozičkih za punčike, finih košarah za papir in za druge potrebe. Izborne kuhinjske oprave kakor: omarice za dišave, soljnake z užgano slikarjijo. Istotako krasno slikane servirne plošče itd. (1955-2)

Vse to najceneje pri

M. Pakič

palača meščanskega bolniškega zaklada.